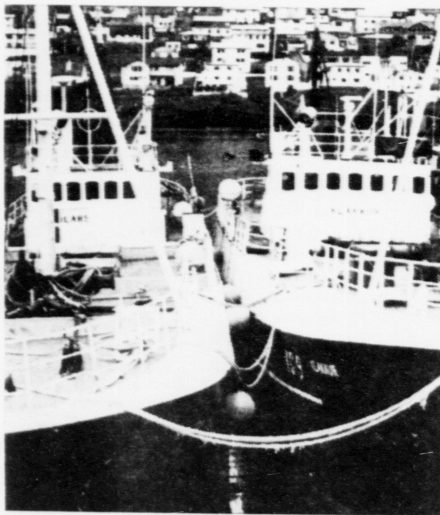

Thomas Arabo:

Húkurin fær størri kvotu

– Tað er ein brølari, at hasi kvotudømini komu fram fyrri almenningin, tey eru heilt misvísandi, sigur landsstýrismaðurin í fiskimálum

Tað er rumbul í Tinganesi orsakað av einum skjali, sum lak út í seinastu viku. Skjalið snúði seg um kvotu-býtið millum húk og línu og hvussu hetta varð roknað út uppá hvønn skipabólkin.

– Hetta var eitt innanhýsis skjal til samgongulimirnar og var bert eitt dømi um hvussu kvotur kundu útroknað, als einki endaligt.

– Har eru fleiri dømir nevnd, og tey dømi sum eru nevnd eru navngivin skip, sum vit hava navnið á og ikki øll skip við tí tonsatalið, sum dømi vísir, sigur Thomas Arabo.

– Tí er tað tjak sum hevur tikið seg upp aftaná at døminum um kvotubýtið kom fram, heilt við síðuna av. Tey hava einki við veruleikan at gera. Tað var ein fadessa, at hetta skjal kom fram í almanna ljós, sigur Thomas Arabo.

– Vit arbeiða av fullari megi, við at gera uppskotið um kvotubýtið borðbært fyrri tingið og vit vóna at fáa lagt tað fyrri tingið áðrenn jólahátíðina, sigur Thomas Arabo.

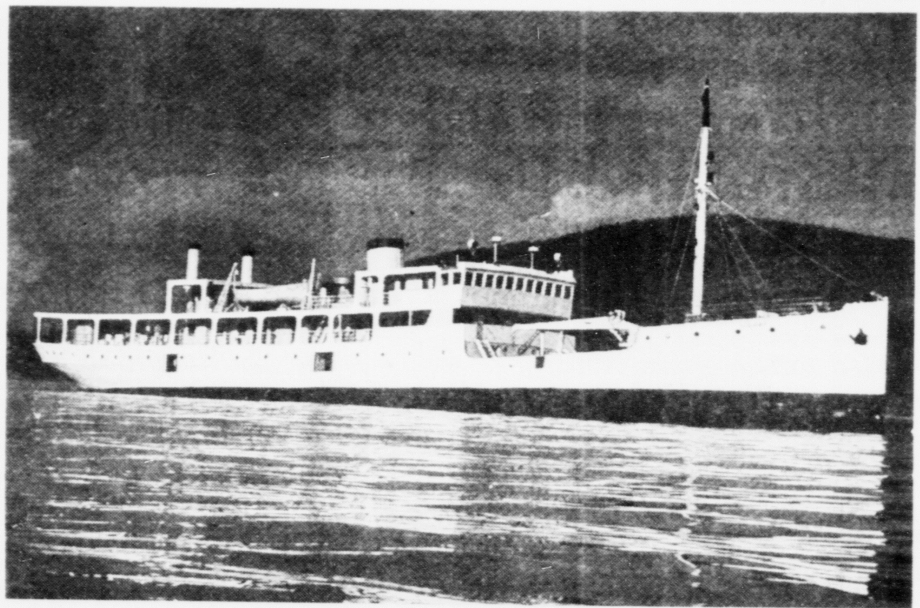
Í skjølunum sum komu

fram stendur at býtið millum trol og húk er soleiðis, at trolarnir fáa 68 prosent av kvotuni, meðan húkabátarnir 26 prosent.

– Hetta er heldur ikki nakað endaligt. Eg kann siga somikið, at húkabátarnir fáa ein munandi størri part av kvotuni enn tey 26 prosentini. Teirra partur verður serliga størri tá talan er um tosk og hýsu, sigur Thomas Arabo.

– Teir smáu bátarnir, undir 20 tons fáa eisini sín part. Fyri hendað bólk eru veiðuloyvi bytt sundur í trý. Teir við fullum veiðuloyvi, fulltíknir útróðrarmenn. Hesir fáa stórkvotu. Teir sum ikki eru fulltíknir útróðrarmenn, t.v.s. pensionistar, fiskimenn sum eru heima millum túrar, fáa eitt avmarkað veiðuloyvi og teir sleppa at avreiða. So eru tað teir sum bert hava bát til frítíðarítriv. Teir kunnu fiska so nógv teir vilja, men teir sleppa ikki at avreiða, sigur Thomas Arabo.

jústinus

Eisini føroyskt handverk á Tanganyika sjónum:

»Liemba« siglir aftur

13 fyrirtøkur úr Danmark og ein úr Føroyum hava sett 80 ára gamla damparan »Liemba« í stand og nú siglir skipið aftur sum nýtt á hesum risa vatni í svartasta Afrika

Tú sær tað ikku, um tú ikki veit av tí. At skipið á stóru myndini er á royndartúri. Og at skipið siglir á einum ógvuliga longum vatni mitt í tí svartasta Afrika. Tú veit heldur ikki, at skipið hevur ein minni leiklut í einum amerikanskum stórfilmi við Kathrine Hepburn og Humphrey Bohart í høvuðsleiklutunum, skrivur dansk-á tíðarititð Søfart.

Liemba, sum her er á royndartúri í Lake Tanganyika í Tanzania hevur siglt mangan brattan, síðan tað kom til Afriku í smálutum fyrri áttati árum síðan. Skipið varð bygt í Papenburg í Týsklandi, var á royndartúri í Norðsjónum og síðan varð tað tikið sundur og flutt í kossum til afrikansku eysturstrondina. Higan vórðu kassarnir fluttir í jarnbreytarvogni til Tanganyika sjógvinn, skipið varð sett saman aftur og fór fyrri aðru ferð av bakka-stokki. Skipið hevur drúgva søgu, millum annað hevur tað ligið í samfull fimm ár á botni í Tanganyika sjónum. Fyri einum góðum árið

síðan tóku 26 handverkarar við Karstensens Skipasmiðju í Skagen á odda av setninginum at umvæla skipið. Føroyska fyrirtøkan í hesum arbeiði er El-Service á Skála, við John Eli Olsen sum stjóra. El-service hevur sjálvsagt staðið fyrri øllum el arbeiðinum umborð.

Skipið er ikki at kenna aftur. Utan sær tað út sum í gomlum døgum, einasta sum minnir um nýggjar tíðir er kranin á fordekinum og radarnir á brúgvatakinum.

Tanzania Railway Corporation eigur skipið og Liemba siglir saman við systurskipinum Mwon-gozo. Hesi bæði skip eru einastu strandfaraskip á Tanganyika sjónum. Sjógvurin er 800 kilometur langur og fyra lond liggja kring hann. Skipini sigla eftir eini 14 daga ferða-ætlan, eina viku hvønn vegin. Møguleikar eru at praja skipið hvar tað skal vera fyrri at sleppa umborð og tú sleppur eisini í land hvar tað skal vera

Graf von Götzen

Skipið er bygt í 1913 á Jos. Mayer Werft í Papenburg og fekk navnið "Graf von Götzen". Skipið sigldi undir týskum flaggi á Tanganyika sjónum. Skipið varð søkt av eingilskum hermonnum og lá á botni frá 1917-22. Tá tóku bretar skipið upp aftur og settu tað í stand. Tey næstu 50 árin fram til 1972 sigldi skipið strandfararsigling á Tanganyikasjónum. Skipið varð lagt, tí dampmaskinann var niðurslitin. Í 1974 sigldi skipið aftur, tá hevði tað fingið nýggja høvuðsmaskinu, eina diesel Catepillar. Skipið varð innrættað av nýggjum, men tilfarið í nýtt var adapteringini, laminat, helt ikki í heita og slavna veðurlagnum í tropunum og fyrri nøkrum árum síðan varð skipið aftur lagt.

Danski menningarfelagskapurin "Danida" fann skipið meðan tað arbeiðdi við øðrum uppgávum har á leiðini og setti sær fyrri at fáa skipið aftur at sigla.

Kanningar av skipinum

við ultraljóði vístu at skrokkurin var í sera góðum standi, bert ein stálplata varð útskift og aðrar smávegis umvælingar vóru gjørdar. Men innan er skipið sum nýtt.

Skipið er sett í stand eftir donskum standard og kann føra 480 ferðafólk. Umborð eru tryggir klassar. Á fyrsta klassa eru 10 kahyttir, sum eru klæddar við dýrum viði, har er eisini bað. Á øðrum klassa eru 29 kahyttir og á triðja klassa sova fólk á benkrum.

Skipið hevur fingið nýggjar høvuðsmaskinur, tvær MAN-B&W/Alpha.

Arbeiði hjá El-Service nautisku útgerðina, eftirlitstálvar, undirtalvar, høvuðstálva, neyðtálva, samtalskipan umframt alla el-leggjina.

jústinus